

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
 pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
 komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdaří,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.

R: O sny mě připraví teprve svítání,
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 od vlasů, jichž jsem se
 dotýkal ve spaní,
 nový den nůžkama odstříhne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený
 zbude tu po tobě pramínek vlasů.
 Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času.

R: